

พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒  
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติ  
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ  
พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้  
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ  
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติ  
บัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม  
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา  
เป็นต้นไป

\*มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน  
กรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิบดี  
กรมการปกครอง

หมายเหตุ มาตราและอนุมาตราที่มีเครื่องหมาย \* ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ  
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร.จ. เล่ม ๑๐๙  
ตอนที่ ๔๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๕)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมการศาสนา อธิบดีกรมศิลปากร เลขาธิการคณะกรรมการ

ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับนโยบายวัฒนธรรมและการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) วางแผนและประสานงานด้านวัฒนธรรมระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

(๓) ส่งเสริมและอุดหนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหน่วยงานต่าง ๆ

(๔) ค้นคว้า วิจัย กำหนด และบำรุงรักษาวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๕) กำกับ ควบคุม ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม

(๖) ติดต่อ และเผยแพร่งานด้านวัฒนธรรมกับต่างประเทศ

\* (๖ ตรี) กำหนดค่าตอบแทนคณะกรรมการกองทุนและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้ง

\* (๖ ตรี) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม

(๗) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับงานด้านวัฒนธรรม ตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) รัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการในที่ประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒) ศึกษาและวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมวัฒนธรรม ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๓) จัดทำโครงการและแผนงานส่งเสริมและพัฒนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๔) จัดทำโครงการและแผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๕) ริเริ่มและเร่งรัดให้มีการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมที่จะเป็นประโยชน์ในการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมระหว่างประเทศ

(๖) ฝึกอบรมผู้ที่ทำงานด้านวัฒนธรรม ตลอดจนร่วมมือกับเอกชนในการฝึกอบรมบุคคลดังกล่าว

(๗) ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชนในการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรม

(๘) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์งาน และกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๙) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการ แผนงานและนโยบาย เกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ และรายงานให้คณะกรรมการทราบ

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจ

(๑) เรียกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเสนอแผนงานและโครงการส่งเสริมวัฒนธรรมตลอดจนรายละเอียดทางวิชาการและสถิติที่จำเป็นแก่การพัฒนาวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๒) เรียกให้หน่วยงานตาม (๑) เสนอข้อเท็จจริงที่จำเป็น เพื่อพิจารณาประเมินผลความสำเร็จ ความก้าวหน้า หรืออุปสรรคของโครงการและแผนงานต่าง ๆ

มาตรา ๑๑ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการหรือสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำได้

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

\*มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม” โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ การศึกษาและเผยแพร่ งานศิลปะและวัฒนธรรมของบุคคล คณะบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐการและเอกชน

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความร่วมมือขององค์กรและสถาบันด้านศิลปวัฒนธรรม

(๓) ส่งเสริมกิจกรรมการจัดแสดง การจัดนิทรรศการทางศิลปะและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับศิลปะวัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๔) ช่วยเหลือผู้มีผลงานทางด้านวัฒนธรรมและศิลปินในด้านสวัสดิการและความเป็นอยู่

(๕) สนับสนุนให้มีการจัดซื้อผลงานทางศิลปะที่เป็นผลงานของศิลปินไทยและเป็นสมบัติของชาติ

(๖) ส่งเสริมการเรียนการสอนด้านศิลปะและวัฒนธรรม และการสืบทอดงานศิลปะทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

(๗) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการเรียนการสอนภาษาไทย

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ ตลอดจนองค์กร สมาคม และมูลนิธิต่างประเทศ

(๙) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านศิลปะและวัฒนธรรม

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรสาธารณประโยชน์ที่เกี่ยวกับงานศิลปะและวัฒนธรรม

\*มาตรา ๑๕ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณแผ่นดินประจำปี

(๓) กองทุนศิลปินในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๔) เงินอุดหนุนกิจการของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติรับโอนจากกองทุนวัฒนธรรม กรมการศาสนา

(๕) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศ รวมทั้งองค์ระหว่างประเทศ

(๖) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน

(๗) ค่าธรรมเนียมการจัดการลิขสิทธิ์

(๘) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

(๙) ดอกผลและรายได้ของกองทุน

คณะกรรมการกองทุนอาจตั้งกองทุนเฉพาะเรื่องขึ้นในกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินก็ได้

\*มาตรา ๑๖ รายได้ของกองทุนให้นำเข้าสมทบกองทุนโดยไม่ต้องส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

\*มาตรา ๑๗ เงินของกองทุนให้นำมาใช้จ่ายได้เฉพาะเงินในมาตรา ๑๕ (๒) (๕) (๗) และ (๙) เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๑๕ และตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาคและเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของกองทุนตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง รวมทั้งค่าตอบแทนต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

\*มาตรา ๑๘ ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สิน ที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

\*มาตรา ๑๙ ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติจัดทำงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้ตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน

\*มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการกองทุนเสนองบดุลแสดงฐานะการเงิน โดยมี คำรับรอง การตรวจสอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และเสนอรายงานประจำปีต่อคณะกรรมการทุกปี

\*มาตรา ๒๑ ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ถือเป็นกิจการของ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นผู้แทน และเพื่อการนี้ เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติจะมอบอำนาจให้บุคคลใด ปฏิบัติการแทนเฉพาะอย่างก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

\*มาตรา ๒๒ ให้จัดตั้งหน่วยงานระดับกองขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม แห่งชาติเพื่อทำหน้าที่ธุรการให้กับกองทุนและคณะกรรมการกองทุน

\*มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการกองทุน เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นรองประธานกรรมการกองทุน ผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนหกคนเป็นกรรมการกองทุน และให้หัวหน้า หน่วยงานตามมาตรา ๒๒ เป็นกรรมการและเลขานุการกองทุน

\*มาตรา ๒๔ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (๒) ออกระเบียบหรือข้อบังคับใด ๆ เพื่อให้การบริหารกองทุนเป็นไปด้วยความ เรียบร้อย
- (๓) กำหนดแผนการเงินและงบประมาณประจำปีของกองทุน
- (๔) พิจารณานุมัติโครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุน ให้ สอดคล้องกับนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ ในเรื่องการศึกษา การพัฒนา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ ให้ การศึกษาส่งเสริมและเผยแพร่งานวัฒนธรรม
- (๕) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริม หรือ สนับสนุนจากกองทุน
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือคณะกรรมการมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกองทุนอาจมอบให้สำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอต่อคณะกรรมการกองทุน เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

\*มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการกองทุนและกรรมการกองทุนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ประธานกรรมการกองทุน และกรรมการกองทุนซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับ แต่งตั้งอีกได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ กองทุนหรือกรรมการกองทุนขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการกองทุนหรือกรรมการกองทุน ซึ่งพ้น

จากตำแหน่งตามวาระนั้น คงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานกรรมการกองทุนหรือกรรมการกองทุนซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่ เข้ารับหน้าที่ ตามแต่กรณี

\*มาตรา ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๕ ประธานกรรมการกองทุนและกรรมการกองทุนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ให้นำมาตรา ๗ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

\*มาตรา ๒๗ ให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

\*มาตรา ๒๘ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมายได้

ให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

\*มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติมีผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม โดยคณะกรรมการกองทุนคัดเลือกจากผู้มีผลงานทางด้านวัฒนธรรม ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อคณะกรรมการกองทุนคัดเลือกผู้ใดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาตินำเสนอคณะกรรมการเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม

\*มาตรา ๓๐ บุคคลที่มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๓) เป็นผู้มีความดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม

\*มาตรา ๓๑ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วิจัย พัฒนา พื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่งานวัฒนธรรม

(๒) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางวัฒนธรรมแก่สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรม แห่งชาติและหน่วยงานต่าง ๆ

(๓) วินิจฉัยปัญหาทางวัฒนธรรมของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด หรือสำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติร้องขอ

\*มาตรา ๓๒ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนประจำตำแหน่งและ ประโยชน์ตอบแทนอื่นจากกองทุน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด โดยความ เห็นชอบของคณะกรรมการ

\*มาตรา ๓๓ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมพ้นจากการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามมาตรา ๓๑ และที่ประชุมคณะกรรมการลงมติให้พ้น จากการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการ ทั้งหมด

(๖) มีความประพฤติเสื่อมเสีย และที่ประชุมคณะกรรมการลงมติให้พ้นจากการเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด

(๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

\*มาตรา ๓๔ เมื่อจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมไม่ครบจำนวนตามที่คณะกรรมการ กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ คณะกรรมการอาจพิจารณาแต่งตั้งเพิ่มขึ้นได้โดยให้นำความในมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

\*มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โหดระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

(๓๖ ร.จ. ๕๑ ตอนที่ ๔๐ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒)



หมายเหตุ ๑. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะของชาติ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติซึ่งเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งของความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของประเทศชาติ แต่ในปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและเอกชนเป็นจำนวนมากที่ต่างก็ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในสาขาต่าง ๆ ซึ่งถ้าได้ประสานงานและร่วมมือกันแล้วจะสามารถช่วยกันดำเนินงานในด้านนี้ไปสู่เป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็วและมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการนี้ สมควรมีหน่วยงานสำหรับทำหน้าที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

๒. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕ คือ โดยที่มีความจำเป็นต้องเสริมสมรรถนะในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานภายใต้ระบบบริหารราชการที่มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณทำให้ไม่สามารถบริหารงานวัฒนธรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ สมควรกำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ซึ่งสามารถระดมทรัพยากรจากทางราชการและเอกชนมาสนับสนุนการบริหารงานวัฒนธรรมได้อย่างคล่องตัว โดยไม่ผูกพันกับกฎระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและกำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมเพื่อช่วยเผยแพร่ผลงานวัฒนธรรมและเป็นที่ปรึกษาทางวัฒนธรรมแก่หน่วยงานต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- - - - -